

Sygn. akt I C 278/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Głowacz

Protokolant: sekr. sąd. Wojciech Charciarek

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. F.

przeciwko easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu

Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1) pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 18 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2032250/15 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wydanego w tej sprawie w dniu 22 stycznia 2016 r.;

2) zasądza od easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz J. F. kwotę 30 (trzydzieści) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 278/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 marca 2016 r. powód J. F. wniósł o pozbawienie wykonalności w stosunku do pozwanego easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. tytułu wykonawczego w postaci „wyroku nakazowego” Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wydanego w dniu 18 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2032250/15 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 22 stycznia 2016 r. na kwotę 350, 73 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 października 2015 r. do dnia zapłaty. Uzasadniając to żądanie powód podał, że pozwany wytoczył przeciwko niemu powództwo o zapłatę przed upływem terminu wyznaczonego na zapłatę należności. Wierzytelność nie istniała zatem w dacie wydania nakazu zapłaty. /
pozew- k. 2-5/

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo w całości i wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu na podstawie art. 101 k.p.c. /odpowieź na pozew- k. 15/

W dalszym toku postępowania zaprezentowane stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił:

Pismem z dnia 19 października 2015 r. powód został zawiadomiony o przelewie wierzytelności przysługującej operatorowi sieci telefonów komórkowych P4 sp. z o.o. na rzecz pozwanego. W piśmie podano saldo zadłużenia

wynoszącego 350, 66 zł (43, 78 zł tytułem naliczonych odsetek, 306, 88 zł tytułem kosztów). Pozwany wezwał powoda do zapłaty należności w nieprzekraczalnym terminie do dnia 29 października 2015 r. /bezsporne; kopia pisma- k. 7/

Jednak już w dniu następnym, tj. w dniu 20 października 2015 r. pozwany fundusz złożył przeciwko powodowi pozew o zapłatę w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Nakazem zapłaty z dnia 18 listopada 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2032250/15 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód uwzględnił żądanie pozwu zasądzając od powoda na rzecz funduszu kwotę 350, 73 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 października 2015 r. do dnia zapłaty, a także kwotę 90, 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem tego Sądu wydanym dnia 22 stycznia 2016 r. /wydruk treści nakazu- k. 8/

W dniu 9 listopada 2015 r. powód polecił dokonanie na rzecz pozwanego przelewu kwoty 350, 66 zł. /bezsporne; kopia polecenia przelewu- k. 6/

Korespondencja sądowa, w tym odpis nakazu zapłaty została powodowi doręczona w tzw. trybie doręczenia zastępczego (awizo). Zarządzeniem z dnia 22 stycznia 2016 r. referendarz sądowy zarządził pozostawienie w aktach korespondencji dla powoda ze skutkiem doręczenia na dzień 11 grudnia 2015 r. /kopia koperty, zarządzenie- k. 28-29/

W dniu 26 stycznia 2016 r. pozwany skierował do komornika wnioszek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi. /wniosek w zał. aktach Km 2703/16 Komornika Sądowego Z. Ł./

Pismem z dnia 28 stycznia 2016 r. komornik sądowy zawiadomił powoda o wszczęciu egzekucji i wezwał do dobrowolnej zapłaty należności obejmujących kwoty: 31, 68 zł (należność główna), 0, 54 zł (odsetki na dzień 28 stycznia 2016 r. i dalsze odsetki w w kwocie 0, 01 zł za każdy dzień do dnia zapłaty), 60 zł (koszty procesu) i 30 zł (koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym) oraz koszty egzekucyjne. /pismo- k. 10 i w zał. aktach Km 2703/16 Komornika Sądowego Z. Ł./

Pismami z dnia 29 stycznia i z dnia 8 lutego 2016 r. komornik sądowy poinformował naczelnika urzędu skarbowego i pracodawcę powoda o zajęciu jego wynagrodzenia za pracę. /zajęcia- k. 9, 11 i w zał. aktach Km 2703/16 Komornika Sądowego Z. Ł./

Powyższy stan faktyczny nie jest sporny.

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym, przez który pozwany uznaje nie tylko żądanie pozwu, ale także uzasadniające je okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. wyroki SN z dnia 28 października 1976 r., II CRN 232/76, OSNCP 1977 r., nr 5-6, poz. 101 i z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNCP 1984 r., nr 4, poz. 60).

Instytucja uznania powództwa dotyczy także powództw przeciwegzekucyjnych, w tym powództwa opozycyjnego (por. m.in. wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 kwietnia 2016 r., I C 2507/14, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych).

W niniejszej sprawie wchodzi w rachubę rozważanie zasadności roszczenia w oparciu o dwie podstawy powództwa opozycyjnego określone w art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje

przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Specyficzny układ okoliczności faktycznych w tej sprawie pozwala na stwierdzenie, że uznanie powództwa nie jest sprzeczne z prawem, a tytuł wykonawczy winien zostać pozbawiony wykonalności. Nie budzi wątpliwości, że powód zaspokoił wierzytelność przysługującą pozwanemu po wniesieniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, jednakże samo wniesienie pozwu nastąpiło przed upływem terminu wyznaczonego na jej dobrowolne uregulowanie. Świadczy to o nielojalnym postępowaniu pozwanego, który wytoczył proces o zapłatę nie oczekując na reakcję powoda wezwanego do dobrowolnej zapłaty. Powód nie dysponował wiedzą o wydaniu nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, choć doręczenie mu odpisu pozwu i nakazu zapłaty zostało uznane za skuteczne w tzw. trybie awizo z dniem 11 grudnia 2015 r., a więc po uregulowaniu należności. W istocie jednak zarzut spełnienia nie mógł być realnie przedmiotem rozpoznania w sprawie z uwagi na brak wniesienia sprzeciwu i przeświadczenie powoda, że dopełnił ciążącego na nim obowiązku zapłaty. W konsekwencji orzeczenie stwierdzające obowiązek zapłaty zostało zaopatrzone w klauzulę wykonalności pomimo nieistnienia wierzytelności. Z tych przyczyn ostatecznie egzekucja należności (obejmującej także odsetki, koszty procesu i koszty egzekucyjne) okazała się zbędna, gdyż wierzytelność została zaspokojona jeszcze przed powstaniem tytułu wykonawczego.

Oznacza to, że funkcjonujący obecnie w obrocie prawnym tytuł wykonawczy nie stwierdzał istniejącego zobowiązania w chwili zaopatrywania go w klauzulę wykonalności, a wobec tego winien zostać pozbawiony wykonalności. W przeciwnym razie istnieć będzie niebezpieczeństwo jego ponownego zrealizowania, co sprzeczne jest z interesem indywidualnym powoda, jak i całego wymiaru sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo jako uznane przez pozwanego bez uchybienia dyspozycji art. 213 § 2 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem zwrotu uiszczonej opłaty od pozwu. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania w związku z uznaniem powództwa art. 101 k.p.c. i zasądzenia kosztów procesu od powoda na pozwanego. Przepis art. 101 k.p.c. nie dotyczy bowiem spraw o ukształtowanie stosunku prawnego, które mogą zostać rozstrzygnięte jedynie wyrokiem. Sam fakt dysponowania przez pozwanego tytułem wykonawczym daje więc powód do wytoczenia procesu o pozbawienie tego tytułu wykonalności (por. m.in. postanowienie SN z dnia 6 grudnia 2012 r., IV Cz 121/12, L., www.sn.pl). Nadto, postępowanie pozwanego polegające na skierowaniu pozwu o zapłatę do sądu przed upływem terminu na zaspokojenie roszczenia przez powoda, a następnie wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko niemu rodziło ryzyko dochodzenia roszczenia, które może być już zaspokojone. Ryzyko to w całości obciąża pozwanego, który jako wierzyciel był gospodarzem procesu i ponosił odpowiedzialność za wynik postępowania egzekucyjnego. Pozwany decydując się na dochodzenie przed sądem należności, której termin spełnienia – wyznaczony przez niego samego – jeszcze nie upłynął winien był zatem liczyć się z tym, że zostanie ona uregulowana dobrowolnie, a zarzut spełnienia świadczenia będzie mógł być podniesiony w postępowaniu rozpoznawczym, albo w postępowaniu o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.